

kontrolere Rigtigheden af. Det ene Tal er, hvor meget der er anvist til Udgift i Supplementsperioden. Det er opgjort til godt 5 Mill. Kr. Men hvorfor skulde der i Finanslovsforslagets Anmærkninger som udbetalt i Supplementsperioden anføres en større Sum, end der virkelig er udbetalt? Det kan ikke kontrolleres, men det ærede Medlem bestred heller ikke Rigtigheden af det. Og det andet Tal, som man heller ikke umiddelbart kan se Rigtigheden af, det er, hvor meget større Udgiften bliver som Følge af de paa § 28 nævnte Loves Gennemførelse. Men ogsaa de Tal kunne for Resten tilnærmelsesvis kontrolleres ved Hjælp af Tallene paa § 28. Men naar de Tals Rigtighed forudsættes, er Finansministeriet selvfølgelig nødt til at regne med den Finanslov og den Tillægsbevillingslov, som ere vedtagne her i Tinget, og som selvfølgelig influere paa Kassebeholdningen med de Underskud, som vi heri Tinget have vedtaget, at der vil blive paa dem. Man kan ikke fra Finansministeriets Side sige: Paa Finansloven, saaledes som den blev vedtagen i Fjor, var der ganske vist forudsat et Underskud paa 5 Mill. Kr., men vi tænke alligevel, at der bliver et Overskud paa 5 Mill., og som Følge deraf jugere vi en helt anden Kassebeholdning.

Hvorfor opholdt det ærede Medlem sig saa meget ved det efter hans Anskuelse fuldstændig forkerte i den Opgørelse af Kassebeholdningen, som findes i Anmærkningerne til Finansloven? Det var jo ikke af Hensyn til den Smule Difference, som det kan gøre i Renteindtægten af Kassebeholdningen, thi selv om denne varierer nogle Millioner, har det med Hensyn til Renten ikke saa meget at sige, at det faar nogen større Indflydelse paa et Budget paa op imod 100 Mill. Kr. Nej, det var slet ikke den Smule Forskel i Renteindtægten paa § 8, som kan fremkomme, hvis man gaar ud fra, hvad ogsaa jeg gør, at Kassebeholdningen vil vise sig at være større end forudsat, som det ærede Medlem havde Brug for, men derimod dette at faa slaaet fast, at vi næste Aar vilde staa med en endnu større Kassebeholdning. Og det ærede Medlem kom derefter tilbage til det, som jeg synes egentlig var hele Grundlaget for hans finansielle Betragtninger, at der ingen Anledning var til at udskrive ny Skatter; som han sagde, vi kunde saa udmærket klare os, for vi havde den store Kassebeholdning, og den vilde temmelig sikkert vise sig at være stigende. Og saa tilføjede det ærede Medlem — og det er, synes jeg, det andet ny

i hans finansielle Betragtninger — at vi kunde saa udmærket godt klare os med en Kassebeholdning af 20 Mill., saa kunde vi bruge de andre 20 Mill. til at tage af, hvis det skulde vise sig, at der blev et Underskud. Jeg siger, at dette er den anden ny Betragtning i det ærede Medlems finansielle Udtalelser, at man i de gode Tider skal bruge af Kassebeholdningen. Det er jo af alle Talere erkendt, at der nu er og i de sidste Aar har været en Opgangsperiode, ikke alene for Statskassen, men i al sin Almindelighed i vort Folk, og det ere vi glade for. Nu mener det ærede Medlem, at det skulde være god Finanspolitik at sige: Under en saadan Opgangsperiode, hvor Kassebeholdningen rent logisk set vil vokse, fordi Indtægterne ere større, end man har turdet anslaa dem til, vil det være rigtigt at bruge af Kassebeholdningen. Jeg har ellers ment, at en fornuftig Finanspolitik var at sige: Det er godt, at der under Opgangsperioder bliver en stor Kassebeholdning, thi saa have vi der noget at tage af i de Nedgangstider, som vi maa regne med efter al Sandsynlighed ville komme. Jeg tror, at det er en fornuftig Finanspolitik, og jeg vil overlade til det ærede Medlem at følge den Finanspolitik, der gaar ud paa at sige: Naar der er en Opgangsperiode, lad os saa bare tage af Kassebeholdningen!

Jeg kan ikke slutte min Udtalelse i Anledning af det ærede Medlems Bemærkning om den efter hans Mening for store Kassebeholdning uden at gøre opmærksom paa, at Tidspunktet til at rette Bebrejdelser, om jeg maa bruge det Udtryk, mod Finansministeren for at have opsamlet og at opsamle i Øjeblikket en for stor Kassebeholdning, synes mig meget daarlig valgt. Jeg spørger: Hvordan vilde det have set ud her i Landet under de overordentlig vanskelige Pengeforhold, vi have haft det sidste Aar, hvis Staten ikke havde haft denne Kassebeholdning, og hvis ikke en saa stor Part af Statens Kassebeholdning havde været anbragt i vore store Banker som disponibel Driftskapital? Jeg gad vidst, hvordan Forretningslivet herhjemme i det hele taget vilde have artet sig under disse overordentlig vanskelige Pengeforhold, hvis man havde fulgt det ærede Medlems Henstilling om at sørge for at holde en lille Kassebeholdning og at bruge af den, det vil altsaa sige, trække ud af Forretningslivet Penge af den Kassebeholdning, som man havde i Forvejen. Jeg synes, at man tværtimod at udtale sig beklagende og bebrejdende om den stigende Kassebehold-